

Mesures contra la pobresa infantil: Prestació per a famílies amb infants en situació de pobresa

Albert Julià Cano

Aquest article de la col·lecció *Docs Infància a Catalunya* s'emmarca en una sèrie de *policy papers* *Mesures* contra la pobresa infantil que volen contribuir a una major anàlisi i debat públic sobre la pobresa i l'exclusió social dels ciutadans menors de 18 anys. Mitjançant la proposta de mesures concretes, tot seguint la recomanació europea *Invertir en infància: trencar el cicle de desavantatges*, l'objectiu és generar coneixement per fonamentar polítiques públiques que facin efectius els drets dels infants reconeguts en la **Convenció sobre els Drets de l'Infant**, en especial, el dret a un nivell de vida adequat.

Edita
UNICEF Comitè Catalunya
www.unicef.es/cat
catalunya@unicef.es

Autoria
Albert Julià Cano

Coordinació de la col·lecció (UNICEF Comitè Catalunya): Maria Truñó i Salvadó

Maquetació: Ion Elola

Les opinions expressades en aquesta publicació són responsabilitat dels autors i no reflecteixen necessàriament la política i posicionaments d'UNICEF.

Barcelona, octubre 2014

Índex

---

1. Resum: la mesura proposada	04
2. Quin problema pretén resoldre aquesta mesura?	04
3. Quines polítiques públiques estan tractant aquest problema actualment?	07
4. Justificació de la mesura: per què és pertinent?	09
5. Característiques de la mesura	10
6. Bibliografia	14
7. Annex	16

Sobre l'autor: Albert Julià Cano

Membre del grup d'investigació *Analysis of Inequality and New Social Risks* (AINSR). Doctorand en Sociologia en el Departament de Sociologia i Anàlisi d'Organitzacions de la Universitat de Barcelona. Màster en *Research in Sociology and Demography* per la Universitat de Pompeu Fabra. Les seves principals línies de recerca inclouen sociologia de l'educació, família, joventut, pobresa i exclusió, i l'avaluació de projectes.

Catalunya té unes taxes de pobresa infantil que la situen, igual que Espanya, al capdavant de la Unió Europea: 27,6% de pobresa moderada i un 15,2% de pobresa severa

L'absència d'un sistema de protecció universal de la infància similar al de la gran majoria de països europeus explica, en part, l'alta pobresa infantil.

1. Resum: una prestació per a famílies amb infants en situació de pobresa

Cada cop és més evident la necessitat d'aplicar noves polítiques públiques envers la pobresa infantil. Catalunya encapçala, juntament amb Espanya, el rànquing de risc de pobresa infantil de la Unió Europea, amb el 27,6% de pobresa moderada i un 15,2% de pobresa severa entre la població de menys de 18 anys (INE, ECV 2013)¹. Aquest fet s'explica, almenys parcialment, per **l'absència d'un sistema de protecció universal de la infància com el que és comú a la gran majoria de països europeus** i unes prestacions que només cobreixen a famílies amb llindars de renda molt baixos, deixant fora bona part de la població en risc i, a més, amb quanties insuficients per ajudar les llars a sortir de la pobresa.

En aquest article proposem desenvolupar una política de transferència condicionada a renda de 100 euros mensuals per fill, entre els 0 i els 17 anys d'edat, per a totes les famílies que viuen per sota el llindar de la pobresa moderada, això és, amb uns ingressos equivalents inferiors a 9.422,6 euros anuals (que, per a una llar amb dos adults i dos menors equivalen a 19.787,5 euros anuals). Aquesta prestació donaria cobertura a 383.620 infants: el 27,6% del total d'infants de Catalunya són els que viuen en llars sota el llindar de la pobresa. S'estima que la prestació implicaria una reducció de un 19,9% de la taxa de pobresa infantil moderada, que passaria a ser d'un 22,1%, i d'un de 26% de la taxa de pobresa severa, que baixaria del 15,2% actual al 11,2%. Això situaria Catalunya en l'entorn de la mitjana actual de la UE-15 pel que fa a pobresa infantil: un 20% de moderada i un 6,6% severa. La prestació tindria un cost anual de 460 milions d'euros (davant els 4 milions d'euros de la prestació actual), la qual cosa suposaria un creixement del 25,75% de la partida destinada a protecció social de la Generalitat. Amb aquesta proposta s'assolirien els compromisos adquirits en l'Estratègia Europea 2020 en reducció de la pobresa i exclusió.

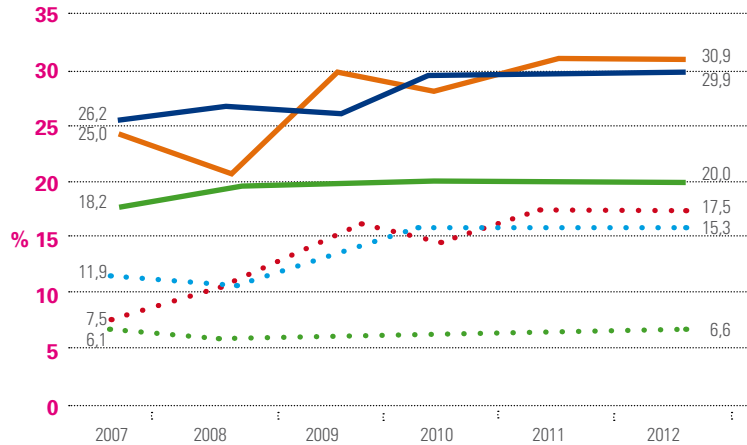
2. Quin problema pretén resoldre aquesta mesura?

En els darrers anys la pobresa infantil ha anat augmentant considerablement en la majoria de països desenvolupats. Però el cas d'Espanya i Catalunya és especialment alarmant degut a les altes cotes assolides, que no només són fruit de la crisi econòmica, sinó que ja prèviament se situaven a nivells molt elevats: **abans de la crisi la taxa de pobresa infantil ja se situava per sobre del 20%** i, paradoxalment, ni l'expansió econòmica ni el nivell d'ocupació dels primers anys de la dècada dels 2000 van propiciar-ne una reducció significativa.

Les dades del Gràfic 1 mostren l'evolució de la pobresa moderada i severa en el menors de 18 anys des de 2007 fins a 2012². Tant Espanya com Catalunya presenten una taxa de pobresa infantil que les situa al capdavant de la Unió Europea. La diferència és molt elevada si ho comparem amb els països nòrdics (al voltant del 10-15% la moderada, i del 2-5% la severa al 2012), que tenen una tradició més extensa en l'aplicació de polítiques públiques dirigides al benestar infantil, però també si es compara amb països del nostre entorn, com ara França, Portugal i Itàlia (la pobresa moderada és del 19%, el 21,8% i 26,3% respectivament al 2012). On trobem els efectes de la crisi de forma més punyent és en la pobresa severa, que captura les formes de pobresa econòmica més agudes. **Entre 2007 i 2012 la pobresa infantil severa s'incrementa 3,4 punts percentuals a Espanya i 10 punts percentuals a Catalunya, arribant-se a situar 11 punts per sobre de la mitjana europea.**

1. La població en risc de pobresa relativa és aquella que disposa d'una renda per sota el 60% de la mediana dels ingressos disponibles anuals de les persones, en el cas de la pobresa moderada, i del 40%, en la pobresa severa. Es considera que un infant es troba en risc de pobresa si els ingressos equivalents de la llar en què viu (això és, ponderats per l'estructura de la llar) se situen per sota d'aquest llindar.

Gràfic 1. Pobresa moderada (60% de la mediana) i severa (40% de la mediana) dels menors de 18 anys. Catalunya, Espanya i UE-15 2007-2012.

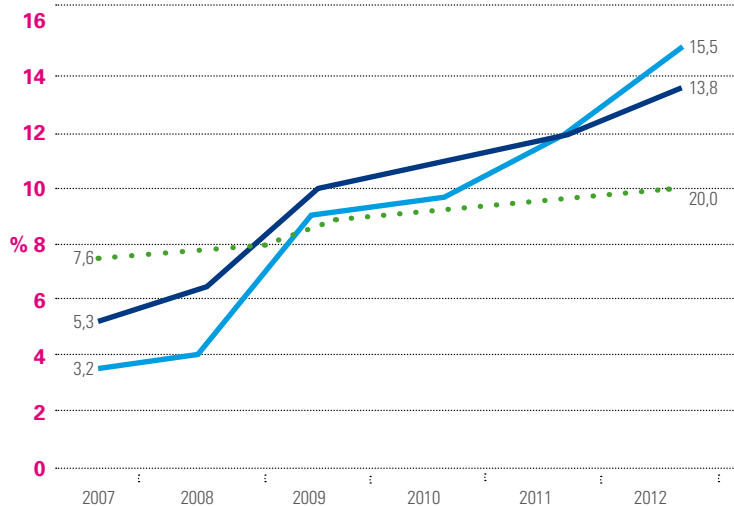

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'Eurostat, i per Catalunya ECV 2013, INE

Abans de la crisi la taxa de pobresa infantil ja se situava per sobre del 20%

L'evolució de la taxa de pobresa dels darrers anys a les llars ha estat molt determinada per l'atur i aquest escenari ha afectat especialment als infants: **s'ha multiplicat per cinc el percentatge de menors de 18 anys que viuen en llars on ningú està ocupat** (dades EPA). Tal com es pot observar al Gràfic 2, a Catalunya els infants en famílies a l'atur va augmentar del 3,2% al 15,5% entre 2007 i 2012, molt més que a Espanya (del 5,3% al 13,8%) i a la UE-17 (del 7,6% al 10% respectivament).

Gràfic 2. Població menor de 18 anys en llars sense ocupació. Catalunya, Espanya i EU-17 2007-2012.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'Idescat

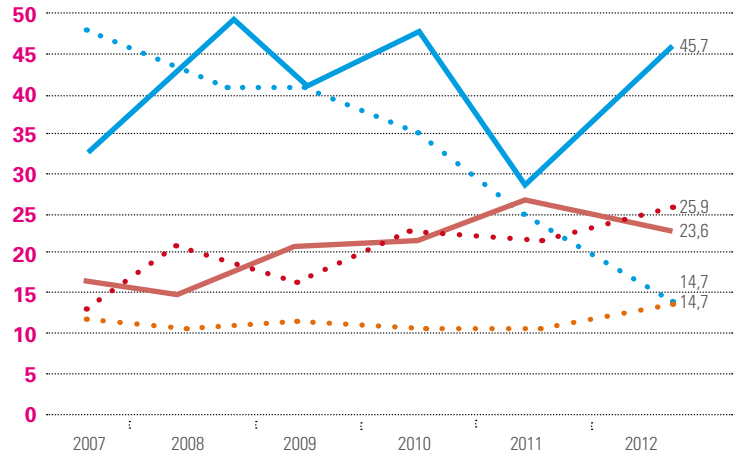
La pobresa incideix a les llars de forma diferent segons la seva composició, tal com es pot observar en el Gràfic 3: les llars amb fills dependents tenen una taxa de pobresa significativament més elevada que la resta de famílies i que la mitjana. Al 2012 les llars monoparentals tenien una taxa de pobresa del 45,7% (uns 28 punts percentuals per sobre de la mitjana), i les llars formades per dos adults i un o més fills dependents del 23,6% (6 punts percentuals per sobre la mitjana). En canvi, en els darrers anys s'ha produït una reducció constant en la taxa de pobresa de les llars formades per persones de 65 i més anys sense fills dependents (del 46,4% al 2007 fins al 14,2% al 2012).

Els infants que viuen en llars on ningú treballa s'ha multiplicat per cinc.

2. A l'Enquesta de Condicions de Vida de 2013 es trenca la sèrie temporal pel canvi de metodologia que s'aplica per obtenir les dades econòmiques de les llars. La nova metodologia es basa en utilitzar les dades tributàries dels enquestats per obtenir els ingressos en comptes de preguntar directament als enquestats sobre la seva renda (la qual cosa redueix significativament l'error de mesura). Per aquest motiu no incloem la dada de 2013 en la sèrie comparativa amb anys anteriors.

Gràfic 3. Taxa de risc de pobresa per composició de la llar. Catalunya 2007-2012.

- Llars unipersonals de menys de 65 anys sense fills dependents
- Llars unipersonals de 65 i més anys sense fills dependents
- Llars amb dos adults de menys de 65 anys sense fills dependents
- Llars amb un adult i un o més fills dependents
- Llars amb dos adults i un o més fills dependents

Font: Idescat, a partir de dades de l'Enquesta de condicions de vida de l'INE.

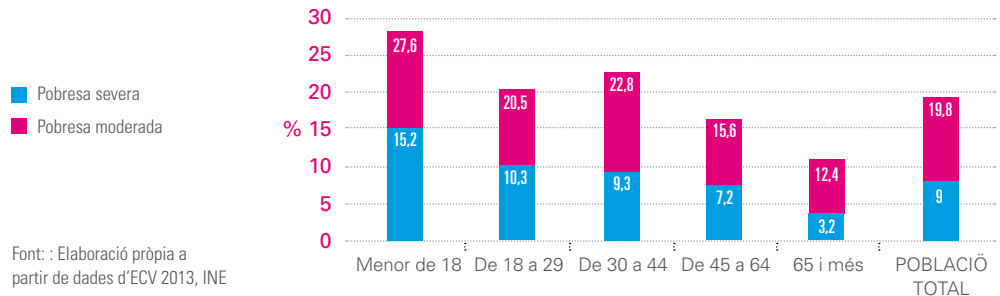
Nota: Fins al 2007, persones menors de 16 anys i persones entre 16 i 24 anys que viuen almenys amb un dels pares i que són econòmicament inactives. A partir del 2008, es refereix a persones menors de 18 anys i persones entre 18 i 24 anys.

Les dades corresponents als anys 2004-2010 estan pendents de ser revisades a partir del Cens de població i habitatges del 2011.

El risc d'exclusió per recursos econòmics insuficients es distribueix de forma desigual i afecta molt més a les llars amb menors d'edat a càrrec.

Aquestes dades mostren com el risc d'exclusió per falta de recursos econòmics es distribueix de forma desigual en les diferents llars i l'edat dels seus components. Si abans les situacions de pobresa afectaven majoritàriament al grup de població de majors de 65 anys, avui la situació és ben diferent (Marí-Klose i Marí-Klose, 2012) i, tal com es pot veure en el Gràfic 4, els menors d'edat són actualment el grup de població més vulnerable: a Catalunya hi ha un 27,6% de pobresa moderada en menors de 18 anys i un 15,2% de pobresa severa³. Aquests percentatges es van reduint a mesura que analitzem cohorts d'edats més avançades, fins a arribar al percentatge més baix, que correspon als de 65 i més anys (12,4% de pobresa moderada i 3,2% de severa).

Gràfic 4 Taxa de pobresa moderada i severa segons grups d'edat. Catalunya 2013.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'ECV 2013, INE

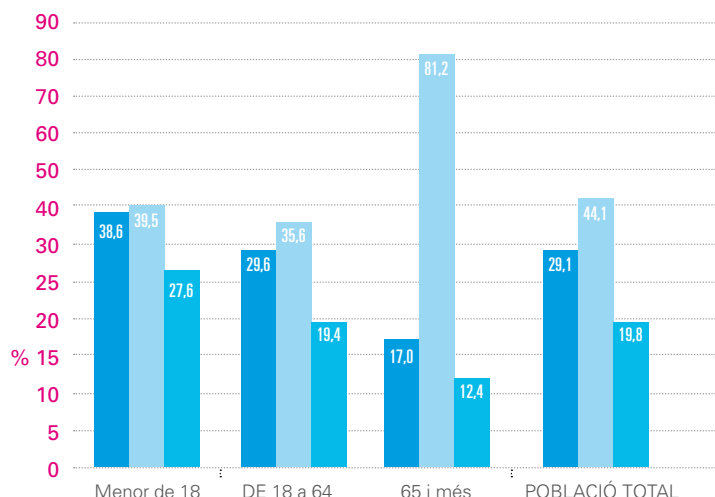
Aquestes diferències per grups d'edat s'expliquen, en gran mesura, per una major atenció de les polítiques de protecció social a les persones de més edat, fonamentalment a través del sistema de pensions. El Gràfic 5 il·lustra l'efecte de les transferències socials i els impostos sobre la distribució de l'ingrés entre les llars, i per tant, en la probabilitat de la pobresa entre els diferents grups d'edat. És palesa que la capacitat de l'Estat per corregir situacions de risc mitjançant les transferències socials no té la mateixa incidència segons els grups d'edat. Així, si les pensions no existissin, més del 80% de les persones grans tindrien uns ingressos que les situarien per sota del llindar de pobresa⁴. Per tant, les transferències aconseguen reduir 68,8 punts percentuals la pobresa entre els majors de 65 anys. En canvi, l'efecte de les transferències en la reducció dels nivells de pobresa de la població menor de 18 anys és força més modesta: només aconseguen reduir 11,9 punts percentuals.

3. Els càlculs del llindar de pobresa per Espanya i Catalunya s'han realitzat, respectivament, segons la mediana dels ingressos espanyols (8.113,8 €) i catalans (9.422,6 €). ECV, 2013.

Gràfic 5. Risc de pobresa moderada abans i després de transferències segons grups d'edat i total. Catalunya 2013

- Abans de transferències socials excepte prestacions per jubilació i per supervivència
- Abans de totes les transferències socials
- Després de transferències socials

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'ECV 2013, INE

En síntesi, les dades mostren un escenari de desatenció de les necessitats dels infants a Catalunya en relació amb la prevenció de la pobresa, tant si es compara amb altres grups d'edat vulnerables com si es compara dins el context europeu.

Segons la Recomanació de la Comissió Europea Invertir en infància: per trencar el cicle de desigualtats, un dels pilars essencials que cal tractar des de les polítiques públiques és garantir recursos suficients a les famílies amb infants a càrrec per assegurar el seu dret a un nivell de vida adequat. Segons aquestes recomanacions cal "donar suport als ingressos de les famílies mitjançant prestacions adequades, coherents i eficients, com incentius fiscals, prestacions familiars i per fill a càrrec, subsidis d'habitatge i sistemes d'ingressos mínims".

3. Quines polítiques públiques estan tractant aquest problema actualment?

Com hem vist, les principals polítiques de protecció social en el nostre país van dirigides a la provisió de pensions i prestacions per desocupació, les quals tenen un impacte limitat sobre la pobresa infantil, mentre que encara no s'han desenvolupat grans polítiques de transferència monetària que tinguin com a objectiu explícit la lluita contra la pobresa infantil. Això no obstant, existeixen actualment diversos instruments de suport monetari a les famílies, que detallem a continuació.

El principal instrument econòmic adreçat a les famílies amb menors són les deduccions fiscals. D'una banda, la deducció aplicable sobre la base imposable a l'IRPF per cada fill a càrrec menor de 25 anys i solter, i de l'altra, l'ajut de 1.200 € anuals a mares treballadores que cotitzin a la Seguretat Social per cada fill a càrrec menor de tres anys (l'any 2011 a Catalunya es van beneficiar d'aquesta mesura 167.123 mares). Segons Brullet (2012), i Levy, Mercader i Planas (2006), els impactes de les deduccions fiscals en la renda familiar beneficien més les famílies de classes mitjanes i altes que no pas les famílies en situació de privació econòmica, atès que, primer, la deducció no és reintegrable, amb la qual cosa les famílies que, en no treballar, no tinguin un deute tributari positiu no se'n poden beneficiar; segon, el benefici fiscal és major com més alta sigui la renda del contribuent; i, tercer, si bé l'ajut de 1.200 euros és reintegrable (de fet, es pot cobrar en 12 ingressos mensuals de 100 euros, al marge de l'IRPF), està condicionat a que la mare tingui una feina remunerada.

A aquests beneficis fiscals s'hi han de sumar les prestacions per fill a càrrec estatals i autonòmiques. En l'àmbit estatal existeix una prestació de 291 euros anuals (24,25 € men-

La Comissió Europea recomana "donar suport als ingressos de les famílies amb prestacions adequades, coherents i eficients, com incentius fiscals, prestacions familiars i per fill a càrrec, subsidis d'habitatge i sistemes d'ingressos mínims."

Encara no s'han desenvolupat grans polítiques de transferència monetària que tinguin com a objectiu explícit la lluita contra la pobresa infantil.

4. Pels càlculs d'abans i després de les transferències socials s'ha mantingut el llindar de pobresa constant. D'altra banda, l'estimació de l'impacte de les pensions en la reducció de la pobresa de la gent gran està sobreestimat pel fet que, si les pensions no existissin, les persones grans disposarien (almenys teòricament) de l'estalvi corresponent a les quantitats cotitzades per part del treballador al llarg de la seva vida laboral.

suals) quan els ingressos de la llar no sobrepassen els 11.519,16 euros anuals. El lliandir s'incrementa en un 15% per cada fill a partir del segon i tant el lliandir com les quanties s'incrementen en els casos de fills amb discapacitat i famílies nombroses. Aquesta prestació, continguda en el DL 8/2010 de 20 de maig substitueix el xec nadó universal de 2.500 euros, vigent entre 2007 i 2010.

Entre 2003 i 2011 existia la prestació econòmica universal per infant fins als 3 anys que es va suspendre.

A Catalunya, entre els anys 2003 i 2011 existia la prestació econòmica universal per naixement, adopció, tutela o acolliment d'un infant, amb un pagament anual fins als 3 anys. A partir del 2011 es va suspendre i es va condicionar a una renda amb un topall de 14.000 euros anuals. En la seva darrera versió (Ordre BSF/62/2014, de 7 de març) implica un únic pagament de 650 euros (750 euros en famílies nombroses i monoparentals) en l'any que es produeix el naixement, adopció, tutela o acolliment, condicionat a que el nivell d'ingressos de la unitat familiar sigui inferior a un topall de 18.200 euros per a una família de quatre membres⁵. La dotació pressupostària d'aquesta prestació per al període comprès entre gener i agost de 2014 és de 4 milions d'euros⁶.

En les altres comunitats autònomes les prestacions de caràcter familiar no van gaire més enllà que a Catalunya. La majoria consisteixen en un pagament únic per a famílies segons el nombre de fills i condicionades a renda (País Basc, Navarra, Galícia, Extremadura i Andalusia) o en el cas de Castella la Manxa, distribuïda en dos pagaments. En aquesta comparativa se'n destaca Cantàbria, com l'única que manté una prestació mensual (de 100 €) per a les mares amb fills menors de 3 anys (i menors de 6 en cas de família nombrosa), també condicionada per renda i al fet d'haver residit a Cantàbria almenys 12 mesos.

Per contra, a la majoria de països de la Unió Europea existeixen prestacions universals per a famílies amb infants. Països com Suècia, Finlàndia o Holanda, que tenen una taxa baixa de pobresa infantil, disposen de polítiques universals per als infants amb una aportació significativament superior en les prestacions per fill a càrrec que Catalunya. Altres, com Dinamarca, la República Txeca, França o Luxemburg apliquen mesures universals, però complementades amb polítiques condicionades a renda.

En canvi, en la majoria de països amb més pobresa infantil hi sol haver un desequilibri a favor de les polítiques condicionades amb relació a les universals. S'ha de destacar que en alguns d'aquests països (com Itàlia o Espanya), aquest desequilibri s'ha agreujat en resposta a la crisi econòmica, ja que han tendit a reduir les mesures universals, com l'eliminació del "xec nadó" a Espanya o la prestació universal per fill a càrrec a Catalunya, l'any 2011.

Només 6 dels 27 països de la UE no tenen prestacions universals per infant: Espanya, Itàlia, Grècia, Portugal, Lituània i Romania

Segons les dades del MISSOC (EU's Mutual Information System on Social Protection), només hi ha sis països de la UE-27 que no disposen d'un sistema universal de prestacions per fill: Espanya, Itàlia, Grècia, Portugal, Lituània i Romania. Tot i que és difícil de fixar una relació directa entre aquests tipus de mesures i la taxa de pobresa infantil, hi ha una clara associació entre l'aplicació de sistemes restrictius i una taxa de pobresa elevada (Cantó i Ayala, 2014). Espanya i Catalunya no només destaquen per la manca d'un sistema universal de prestacions per fill, sinó també per les baixes quanties dels ajuts. Només Grècia presenta valors més baixos en la relació entre la quantitat de la prestació per fill i la renda mitjana. A Portugal, Polònia o Romania els valors dupliquen als espanyols, i a Alemanya, Hongria i Eslovènia és fins a cinc cops superior (veure Taula 2 a l'Annex).

En general, a Espanya i especialment a Catalunya la despesa global de suport a les famílies amb fills ha sigut i és més baixa que la majoria de països de la UE. Tal i com es pot observar a el Gràfic 6, a Catalunya i Espanya la inversió al 2011 representava el 0,9% i 1,4% del PIB, respectivament. Aquesta inversió és molt inferior tant a la UE-28 que se situa en un 2,2%, com a la de la UE-15 que és d'un 2,3%. Hi ha països europeus que inverteixen el quàdruple, com Dinamarca, o més del triple, com ara Luxemburg, Irlanda, Finlàndia, Suècia o Alemanya.

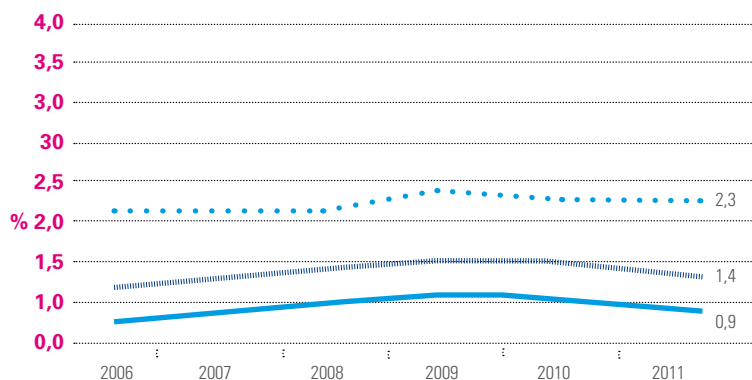
5. El topall es determina multiplicant 14.000 euros per un coeficient en funció del nombre de persones que integren la llar: 1 per 3 membres i s'incrementa en 0,3 per cada membre addicional.

6. Segons l'Ordre BSF_62_2014 s'aproven les bases per a la concessió de l'ajut econòmic per a famílies en què hagi tingut lloc un naixement, adopció, tutela o acolliment sotmès al nivell d'ingressos de la unitat familiar, i obrir la convocatòria per al període comprès entre l'1 de gener i el 31 d'agost de 2014. Segons l'article 2, aquesta dotació es pot ampliar en un 30% en funció de les disponibilitats pressupostàries.

Gràfic 6.
Percentatge de
la despesa en
protecció social per
la funció "família/
fills". Catalunya,
Espanya i EU-15

● UE-15
 ▨ Espanya
 ■ Catalunya

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'EUROSTAT i IDESCAT

4. Justificació de la mesura: per què és pertinent?

En la línia de la que ja disposen altres països europeus i d'acord, amb la recomanació de la Comissió Europea *Invertir en Infància* respecte el disseny de polítiques per a la reducció de la pobresa infantil, es planteja la mesura d'ampliar la prestació econòmica per a les famílies amb infants a càrrec, augmentant-ne la quantia, el rang d'edat i els llindars que donen dret a la percepció. La necessitat de la mesura està àmpliament justificada per l'elevada prevalença de la pobresa infantil a Catalunya i les insuficiències detectades en el sistema de protecció a les famílies amb infants. A més, al 2014 el Consell de la Unió Europea va recomanar a Espanya en el seu desenvolupament del Programa Nacional de Reformes (PNR) "millorar l'orientació dels programes de suport a les famílies i els serveis de qualitat donant prioritat a les llars de rendes baixes amb fills, per garantir l'eficàcia i la progressivitat de les transferències socials".

Des del punt de vista de l'acompliment normatiu, la situació a Catalunya està lluny de fer efectiu el dret reconegut en la Convenció sobre els Drets de l'Infant de les Nacions Unides a un nivell de vida adequat per al seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral i social. A més, l'article 27 també estableix que els Estats part, d'acord amb les condicions nacionals i de conformitat amb els seus mitjans, adoptaran mesures apropiades per ajudar els pares i altres persones responsables de l'infant a donar efectivitat a aquest dret i, en cas que sigui necessari, proporcionaran assistència material i programes de suport, particularment respecte a la nutrició, el vestuari i l'habitatge. D'altra banda, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 14/2010, de 27 de maig, sobre els drets i les oportunitats en la infància, en què es dóna una importància cabdal a l'ajuda a la infància i el suport a les famílies en les polítiques públiques.

Els fonaments teòrics de la prestació són relativament mecànics, ja que es tracta de proveir a les famílies ingressos suficients per superar el llindar de la pobresa i fer efectiu el dret dels infants a un nivell de vida adequat, garantint-ne el seu benestar present i futur. Alguns estudis han il·lustrat com la implantació d'una renda mínima per als infants o una Renda Bàsica d'Infància (RBI) implicaria una reducció significativa tant en la prevalença com en la intensitat de la pobresa infantil en el cas espanyol –i en el cas català per les seves similituds– (Levy et al., 2013; Cantó i Ayala, 2014). En aquest sentit, hi ha constància d'una correlació negativa entre la despesa en protecció social dels infants sobre el PIB i la taxa de pobresa infantil en els països europeus (veure Gràfic 7 a l'Annex). En general, els països que atorguen una major partida de recursos públics al desenvolupament de prestacions destinades a infants són els que presenten menors taxes de pobresa infantil (Síndic de Greuges, 2012; Cantó i Ayala, 2014).

Catalunya té una inversió en infància menor a la meitat de la mitjana europea: un 0,9% vs 2,2% (i Espanya d'un 1,4%)

La Convenció sobre els Drets de l'Infant estableix que els Estats adoptaran mesures apropiades per ajudar els pares a fer efectiu el dret a un nivell de vida adequat, amb assistència material i programes de suport quan sigui necessari.

Finalment, la mesura proposada s'emmarca en l'agenda de les polítiques pre-distributives (Hacker, 2012; Diamond, 2012), que postula el tractament de les desigualtats "a priori", això és, amb anterioritat a que sigui necessari compensar la desigual distribució de feina i rendes per la via de polítiques redistributives, les quals han mostrat, especialment arran de la crisi econòmica, una capacitat limitada de corregir les desigualtats socials. Així, l'èmfasi se situa, entre altres mesures, en desenvolupar polítiques que promoguin la igualtat en els primers anys de la vida de les persones, més que en la preservació de les transferències i serveis propis de l'estat de benestar tradicional.

5. Característiques de la mesura

Els països amb més recursos públics per a prestacions a infants són els que tenen menors taxes de pobresa infantil

La mesura consisteix en una prestació per a famílies amb fill a càrrec de 0 a 17 anys que suposi avançar cap a l'objectiu acordat en el marc de l'Estratègia europea 2020 de reducció de la pobresa i l'exclusió social i, en concret, als infants que viuen per sota el llindar de la pobresa. Així, segons l'objectiu de pobresa i inclusió social del PNR del 2011 (objectiu 5), que es basa en els objectius de l'Estratègia 2020, s'assumeix com a compromís i obligació que es redueixi a Espanya entre 1,4 i 1,5 milions les persones en risc de pobresa i exclusió social, agafant com a punt de partida l'any 2009 fins el 2019⁷. A partir d'aquesta fita, UNICEF Comitè Espanyol l'ha extrapolat a la pobresa infantil i en surt l'objectiu d'uns 255.000 infants menys a Espanya en risc de pobresa i exclusió⁸. Aquesta meta per a Catalunya s'estima que correspon a uns 38.250 menors⁹, si bé, com que en els darrers anys ha continuat creixent la pobresa infantil, el nombre d'infants al 2013 que haurien de sortir de la pobresa a Catalunya, per complir l'objectiu marcat pel 2020, se situaria en uns 83.179. Aconseguir aquest objectiu significaria que la taxa de pobresa infantil a Catalunya es situaria al 21%, un percentatge més proper a la mitjana de la UE del 20% actual¹⁰.

D'acord amb la proposta que plantegem, tot seguit proposem una sèrie de dissenys alternatius, sobre la base dels següents paràmetres:

- **Abast de la prestació:** l'abast pot ser universal o condicionat, ja sigui a la renda, a l'estructura familiar o a la situació laboral de les llars. Les mesures condicionades als ingressos familiars tenen l'avantatge de concentrar els recursos en la població diana, però poden acabar desatenent-ne una part per diversos motius: perquè el llindar és massa restrictiu i deixa població vulnerable desatesa, per un mal disseny i gestió, o perquè una part de la població diana no les sol·licita. A més, en cobrir menys població que les mesures d'abast universal són menys costoses, si bé s'ha de tenir en compte el cost addicional per al desenvolupament d'una estructura d'administració, comprovació de mitjans econòmics dels sol·licitants i control del frau. Aquí es contemplen tres escenaris: una prestació universal (per cada infant menor de 18 anys); una prestació condicionada a una renda inferior al llindar de pobresa moderada (per sota del 60% de la mediana d'ingressos equivalents, és a dir 9.422,6 €, que anomenarem llindar 1); i una tercera amb un llindar més restrictiu que serveixi per mostrar els resultats de limitar les condicions per percebre la prestació (en aquest cas s'utilitza el llindar de 8.500 € d'ingressos equivalents, que anomenarem llindar 2). La Taula 3 (veure Annex) mostra com es traduirien aquests llindars d'ingressos equivalents a ingressos de la llar. Per exemple, a una família formada per dos adults i un infant tindrien com a llindar efectiu 16.960 € en el primer cas (llindar 1), i 15.300 € en el segon (llindar 2).
- **Quantia de la prestació:** la quantia de la transferència econòmica determina la capacitat de la prestació per amortir la situació de pobresa de les famílies. Hem considerat dues opcions: 100 i 150 euros mensuals, això és, 1.200 i 1.800 euros anuals. A fi de

Per aconseguir l'objectiu europeu, pel 2020 a Catalunya hi hauria d'haver uns 83.000 infants menys en pobresa i exclusió social.

7. L'objectiu de l'Estratègia 2020 en relació a la pobresa i exclusió és el de reduir 20 milions els individus que es troben en aquesta situació a Europa des de l'any 2009 fins el 2019.

8. Mesurat amb l'indicador AROPE (At Risk Of Poverty and Exclusion) que agrega tres mesures: la taxa de risc de pobresa moderada, privació material severa (a partir d'una sèrie de 9 ítems) i baixa intensitat de treball (atur i precarietat).

posar en context aquests imports, cal dir que, en el cas d'un sol fill a càrrec, la primera proposta es situa als nivells de prestació de països com Finlàndia, Bèlgica, Regne Unit, Malta o Eslovènia. La segona, lleugerament per sobre d'Irlanda i per sota de les prestacions més generoses de Dinamarca, Alemanya o Luxemburg (la comparativa de prestacions per fill als països de la UE es pot veure a la Taula 2 a l'Annex).

- **Reducció de la quantia segons l'ordre del fill:** la majoria de països fa variar la quantia de la prestació amb l'ordre del fill, talment que no es paga el mateix per cada fill, sinó que per cadascun d'addicional la prestació s'incrementa en un percentatge inferior al 100% de la quantia que es percep per al primer fill. Això es justifica pel cost marginal decreixent dels fills, és a dir, pel fet que cada infant addicional representa un cost inferior a la de l'infant anterior. Alguns països incrementen la prestació per fill addicional en un 20% (com Suècia), i en l'altre extrem, Bèlgica incrementa en un 85% i Eslovènia i Luxemburg en que l'increment és major del 100%. Nosaltres considerarem una opció fixa en què cada fill genera un dret a prestació igual, amb independència de l'ordre del fill, i una altra de variable en què els segons fills i posteriors generen un dret a prestació addicional del 50% de la quantia que correspon al primer fill; per ex. 1.800 euros per un fill, 2.700 per dos fills i 3.600 per tres fills.

A la Taula 1 es mostren els resultats d'una simulació realitzada amb les microdades de l'Enquesta de Condicions de Vida 2013 per estimar l'impacte sobre la pobresa infantil moderada i severa, el número i percentatge d'infants beneficiaris i el cost de nou alternatives diferents, resultants de combinar els tres paràmetres descrits: l'abast, la quantia i la reducció de la quantia en segons fills i posteriors.

Dels resultats obtinguts, en destaquem els següents aspectes:

- La **reducció de la taxa de pobresa moderada** és significativa, però de magnitud molt variable, entre totes les alternatives proposades (disminueix d'un 5,8% fins a un 33,3%). Cal destacar que la reducció en la pobresa moderada és idèntica entre els dissenys universals i els condicionats a una renda inferior al llindar de la pobresa moderada (llindar 1), ja que, per definició, aquest llindar permet cobrir el 100% de les famílies que actualment es troben en situació de pobresa moderada. Només el llindar més restrictiu (llindar 2) deixa sense prestació part de la població objectiu. En segon lloc, trobem que, per a les quanties proposades, la reducció d'un 50% per a fills segons o posteriors limita notablement la capacitat de reducció de la pobresa. Finalment, destaquem que les alternatives 2 i 5, corresponents a quanties mensuals de 150 euros sense reducció per segons fills i posteriors, assoleixen l'objectiu de reducció de pobresa amb escreix, i que les mesures que s'ajusten més a l'objectiu d'Estratègia 2020 serien les alternatives 1, 3, 4 i 6 (en color blau).
- La **reducció de la taxa de pobresa severa** és molt substancial per a tots els dissenys (entre el 26,3% i 49,3%) i és insensible a l'abast de la prestació, ja que qualsevol dels dos llindars permet cobrir el 100% de les famílies que es troben per sota el llindar de pobresa severa, i en aquest sentit, tenen el mateix efecte que una prestació universal. Per contra, l'efecte reductor augmenta notablement en incrementar la quantia de la prestació de 100 a 150 euros mensuals, i es redueix en aplicar reduccions als segons fills i posteriors.
- La **cobertura** de les mesures varia segons el llindar de cada proposta. En el cas universal es donaria cobertura a la totalitat de la població de 0 a 17 anys de Catalunya (1.389.929) mentre que en els altres casos es centraria a la població objectiu però amb variacions significatives. Establint una cobertura segons el llindar de pobresa moderada

9. Segons les dades de l'ECV, al 2009 la pobresa infantil a Catalunya significava el 15,4% (338.691 menors) de la de tot l'Estat espanyol (un total de 2.197.665 menors).

10. En aquest document es pren com a indicador la taxa de pobresa i no l'ARPE (que mesura la taxa de pobresa i exclusió) degut a la impossibilitat de poder estimar amb precisió els dos indicadors restants que el conformen: la privació material i la intensitat de treball.

(llindar 1) suposaria atorgar la prestació al 27,6% dels infants (383.620). En canvi, amb un llindar més restrictiu (llindar 2) es donaria una cobertura inferior, que arribaria al 22,9% de la població de 0 a 17 anys. El que suposaria que 65.326 menors per sota del llindar de pobresa no rebrien la prestació.

- El **cost de les prestacions** planteja una variabilitat elevada segons les combinacions de la quantia mensual i la cobertura de les diferents opcions. Qualsevol de les opcions universals tripliquen el cost de pràcticament totes les altres mesures determinades per llindars. Tot i que les mesures universals plantegen menors costos addicionals a l'hora d'executar i gestionar, la partida és molt elevada comparativament amb altres propostes per l'efecte que tenen en la reducció de la taxa de pobresa. Si comparem les dues mesures que més properes als objectius marcats per l'Estratègia 2020, reduir la pobresa infantil al 21%, observem que en el cas de les universals (alternatives 1 i 3) suposarien un cost d'aproximadament 1.667 i 2.057 milions d'euros respectivament, mentre que en el cas de les alternatives 4 i 6 suposarien 460 i 544 milions d'euros respectivament.

Tot i l'aplicació d'aquesta mesura, Catalunya encara es mantindria lluny de la mitjana europea d'inversió en infància.

Pel que fa a les altres opcions no universals plantejades, tot i que observem una reducció dels costos, encara disminueix més l'efecte en la reducció de la taxa de pobresa (menys a l'alternativa 5, però que implicaria una major inversió). Per la qual cosa es poden considerar menys efectives les mesures en comparació a les alternatives 4 i 6. Pel que fa al cost relatiu al PIB de Catalunya, totes les mesures incrementarien substancialment la inversió en "família/fills" (al 2011 era del 0,9% del PIB català). Una proposta al voltant de les mesures 4 i 6 suposaria aproximadament un 0,26% del PIB català. Tot i l'aplicació d'aquesta mesura, Catalunya encara es mantindria lluny la inversió en famílies amb fills comparant amb altres països de la Unió Europea (com s'ha vist anteriorment al Gràfic 6) i de la mitjana (UE-15 era de 2,3% al 2011). De fet, fins i tot les mesures universals, que suposen un cost més significatiu que les que s'imposen per llindar, encara mantindrien la inversió per sota de la mitjana europea.

Taula 1. Simulació de l'aplicació de nous dissenys alternatius de la prestació per infant a càrrec. Catalunya, 2013¹¹

(*) Reducció percentual respecte el valor actual de 27,6% per a 2013

(**) Reducció percentual respecte el valor actual de 15,2% per a 2013

Paràmetres		Resultats de la simulació										
Abast	Quantia mensual	Reducció per segons fills i posteriors	Taxa de pobresa moderada resultant	Taxa de pobresa severa resultant	Reducció de la taxa de pobresa moderada (*)	Reducció de la taxa de pobresa severa (**)	Cobertura (respecte població 0-17 de Catalunya)	Cobertura (en nombre d'infants beneficiaris)	Reducció del nombre d'infant per sota el llindar de pobresa	Cost (en milions d'euros)	Estimació % del PIB	
1	Universal	100	No	22,1%	11,2%	19,9%	26,3%	100%	1.389.929	76.340	1.667	0,87
2	Universal	150	No	18,4%	7,7%	33,3%	49,3%	100%	1.389.929	127.745	2.501	1,30
3	Universal	150	50%	21,4%	10,8%	22,5%	28,9%	100%	1.389.929	86.314	2.057	1,07
4	Llindar 1	100	No	22,1%	11,2%	19,9%	26,3%	27,6%	383.620	76.340	460	0,24
5	Llindar 1	150	No	18,4%	7,7%	33,3%	49,3%	27,6%	383.620	127.745	690	0,36
6	Llindar 1	150	50%	21,4%	10,8%	22,5%	28,9%	27,6%	383.620	86.314	544	0,28
7	Llindar 2	100	No	26,0%	11,2%	5,8%	26,3%	22,9%	318.294	22.250	382	0,20
8	Llindar 2	150	No	22,9%	7,7%	17,0%	49,3%	22,9%	318.294	65.215	573	0,30
9	Llindar 2	150	50%	26,0%	10,8%	5,8%	28,9%	22,9%	318.294	22.250	450	0,23

11. Les simulacions són estàtiques i sobre la base de les dades de l'any 2013. En projectar-les vers anys futurs, cal tenir en compte les variacions demogràfiques dels pròxims anys (que apunten a una reducció dels naixements, i per tant, de la població de 0 a 17 anys), l'evolució del l'economia i el mercat de treball, i en conseqüència del llindar i les taxes de pobresa, i la reacció que, en termes de generació de rendes i natalitat pugués induir aquesta prestació en les decisions de les famílies.

En síntesi, les diferents simulacions realitzades ens permeten afirmar que l'opció més adient seria desenvolupar una política de transferència condicionada a un llindar d'ingressos equivalents corresponents al mateix llindar de la pobresa moderada, sense reducció per fills d'ordre 2 o superior (proposta 4), la qual, d'acord amb les nostres estimacions, arribaria a reduir un 19,9% la taxa de pobresa moderada dels menors de 18 anys i un 26,3% el de pobresa severa. El cost anual aproximat de la prestació suggerida seria de 460 milions d'euros. Als quals caldria sumar el cost d'administració de la prestació, que inclouria la comprovació de mitjans de les famílies sol·licitants. Amb aquesta inversió es situaria la taxa de pobresa moderada al 22,1% i la severa al 10,8% (significativament més propera a la mitjana de la UE-15, que es situa en 20% i 6,6% respectivament).

Tot i que les mesures universals són les més freqüents als països europeus, els costos semblen massa elevats per poder ser assumits en l'actual situació de limitacions pressupostàries. Segons les dades dels pressupostos de 2014, l'aplicació de qualsevol dels tres dissenys d'abast universal proposats pràcticament superaria el 100% de la partida actual destinada al global de protecció social per part de la Generalitat de Catalunya (1.786,47 milions d'euros, segons IDESCAT). En canvi, la proposta suggerida significaria un increment d'aproximadament el 25,7% d'aquesta partida.

Les restriccions i les decisions pressupostàries actuals fan preveure de difícil compliment la inversió que es planteja en la proposta d'aquest article en els pròxims pressupostos. En aquest sentit, s'ha de recordar que l'objectiu acordat en l'Estratègia 2020 és pel 2019. Per arribar a aquesta fita és té marge per poder anar assolint l'objectiu progressivament. Això passaria per realitzar una inversió significativa (no es recomanaria en cap cas una inversió menor de la meitat de la que es planteja en la proposta 4) el primer any i anar revisant anualment quina és l'evolució de la taxa de pobresa, avaluar l'impacte de les mesures i quanties aplicades, i així, modificar/ampliar la prestació consegüentment.

Cal tenir en compte que existeixen altres formes d'aplicar les prestacions que no hem contemplat en les simulacions d'aquest article. Un exemple són les que es basen en un sistema per trams de renda, sense contemplar un únic llindar de renda i una quantia fixa, sinó diversos (per exemple: 300€ mensuals per rendes inferiors a 6.500 € anuals d'ingressos equivalents, 200€ per rendes entre 6.501 i 7.800 €, i 100 € per rendes entre 7.801 i 9.422 €). Aquest tipus de disseny en *phase-off* té l'avantatge d'incidir amb major intensitat en les rendes més baixes, i amortir la discontinuïtat en la protecció en l'entorn del llindar de renda (és a dir, passar d'un determinat llindar de renda no implica passar abruptament de la protecció a la desprotecció), mentre que el cost d'administració no seria gaire diferent de qualsevol altra modalitat de prestació condicionada a renda. Això no obstant, aquest tipus d'esgraonat, que s'aplica en els sistemes de *tax credits* dels països anglosaxons, no ha estat adoptat per cap país a Europa en les prestacions per fill a càrrec, amb l'excepció d'Itàlia.

Finalment, volem destacar que, més enllà del disseny de la prestació, hi ha elements en la gestió que esdevenen clau per a la seva efectivitat, especialment quan la prestació està condicionada a un llindar de renda. Sobre la base del darrer informe sobre la pobresa infantil del Síndic de Greuges (2012) destaquem set dimensions a tenir en compte per preservar l'efectivitat de la prestació proposada:

- **Informació** de què disposen les famílies sobre l'existència de les prestacions, els períodes de sol·licitud i els requisits d'accés, atès que és fonamental per aconseguir que les prestacions incideixin en les famílies a qui van adreçades.
- **Flexibilitat** del procediment d'accés a les prestacions existents, talment que les situacions personals i econòmiques o patrimonials de qualsevol dels components de la

unitat familiar puguin motivar una reducció o l'augment de la prestació econòmica percebuda. Aquesta dimensió pot dificultar la tramitació, però n'optimitza l'impacte.

- **Temps** que es té en compte a l'hora de valorar els ingressos familiars. Per donar una resposta en consonància amb la realitat és important tenir en compte diferents barems temporals (12, 6 i/o 4 mesos) per valorar els ingressos de les unitats familiars.
- **Immediatesa** en la resolució i el pagament de les prestacions.
- No endurir els **requisits** que donen dret a percebre les prestacions més enllà dels límits de renda estipulats (actualment, hi ha casos en què es demanen estades temporals elevades al territori que fa descartar una part de la població diana considerable).
- **Discriminació positiva** en la concessió o intensitat de l'ajut en els col·lectius de més risc (com famílies monoparentals i nombroses).
- **Progressivitat** en funció de les càrregues familiars (a partir de la unitat familiar).

Per fer front a una problemàtica que està condicionant el present dels infants i el futur de la societat és necessari adoptar polítiques públiques que tinguin un impacte significativament positiu i directe sobre els protagonistes. La mesura que es planteja, necessàriament acompanyada d'una major dotació pressupostària per a protecció social a la infància, i d'un desenvolupament i gestió flexible i eficient, pot fer que, en un període relativament curt de temps, Catalunya deixi d'encapçalar el rànquing i se situï a nivells similars a la mitjana europea en pobresa infantil. De la mateixa manera que es compliria amb els objectius acordats en l'Estratègia Europa 2020 de reducció de la pobresa i l'exclusió social.

---

6. Bibliografia

- BRULLET, C (2012). *Les polítiques de suport a les famílies amb fills i filles a Catalunya*. Barcelona: Col·lecció DOCS Infància a Catalunya, UNICEF Comitè Catalunya.
- CANTÓ, O. (2011). "El impacto de las políticas públicas monetarias en la infancia" en *Las políticas públicas y la infancia en España: Evolución, impactos y percepciones*. Madrid: UNICEF Comité Español, 28-44.
- CANTÓ, O. i AYALA, L. (2014). *Políticas Públicas para reducir la pobreza infantil en España: Análisis de impacto*. Madrid: UNICEF Comité Español.
- COMISSIÓ EUROPEA (2013) "Invertir en la infancia: romper el ciclo de las desventajas". Comissió Europea.
- DIAMOND, P. (2012). *Shared sacrifice: Pre-distribution as a new way of doing politics*, Policy Network
- FIGARI, F., PAULUS, A. i SUTHERLAND, H. (2009): "Measuring the size and impact of public cash support for children in cross-national perspective", EUROMOD Working Paper, EM5/09.
- HACKER, J. (2012). *The institutional foundations of middle-class democracy*, Policy Network.
- LEVY, H., MATGASANIS, M. i SUTHERLAND, H. (2013). "Towards a European Union Child Basic Income? Within and between country effects". *International Journal of Microsimulation*, 6(1), PP. 63-85.
- LEVY, H., MERCADER, M. i PLANAS, M. (2006). *Avaluació de les prestacions econòmiques i els ajuts fiscals a les famílies amb infants a Catalunya: impacte de la legislació actual i de possibles reformes*. Generalitat de Catalunya, Departament de Benestar i Família.
- MAGNUSON, K.A. i VOTRUBA-DRZAL, E. (2009): "Enduring influences of childhood Poverty" a DANZIGER, S. i CANCIAN, M. *Changing Poverty, Changing Policies*. New York: Russell Sage.
- MARÍ-KLOSE, P. i M. MARÍ-KLOSE (2012). "Edad, vulnerabilidad económica y Estado de bienestar: la protección social contra la pobreza de niños y personas mayores", *Panorama Social* 15: 1-19.
- MARÍ-KLOSE, P. i M. MARÍ-KLOSE (2012). "Crisi i pobresa infantil a Catalunya". *Docs Infància a Catalunya*.
- SÍNDIC DE GREUGES. (2012). *Informe sobre la pobresa infantil a Catalunya*. Síndic de Greuges de Catalunya. ■
-

7. Annex

Taula 2. Característiques de les prestacions per fill als països de la UE. 2013

	Àustria	Bèlgica	Bulgària	Xipre	R. Checa	Dinamarca	Estònia	Finlàndia	França
Principis bàsics	Universal (finançat amb cotitzacions)	Universal (finançat amb impostos i cotitzacions)	Universal (finançat amb impostos)	Condicional (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb cotitzacions)
Quantia mensual (€)	Per cada fill < 3 anys: 105,4; 3 anys: 112,7; 10 anys: 130,9; 19 anys: 152,7	Total per 1 fill: 90,3; 2 fills: 167,1; 3 fills o més: 249,4	Per cada fill > 1 any: 51; 18 € fins completar l'educació secundària	Total per 1 fill: 31,7; 2 fills o més: 63,3	Per cada fill < 6 anys: 20; 6-14 ans: 24; 15-26 anys: 28	Per cada fill < 2 anys: 192; 3-6 any: 152; 7-14: 120; 15-17: 120	Per cada fill 1er i 2on (cadascun): 19,2; pel 3er i següents (cadascun): 57,5	Per 1er fill: 104,2; Al 2on fill es suma: 115,1; 3er fill es suma: 146,91; 4rt fill es suma: 168,3; 5è i següents es suma: 189,6	Per cada fill 1er i 2on (cadascun): 19,2; pel 3er i següents (cadascun): 57,5
Variació per renda	No	No	No	Sí	Sí	Sí	No	No	No
V. per edat	Sí	Sí	No	No	Sí	Sí	No	No	Sí
V. per desocupació	No	Sí	No	No	No	Sí	Sí	Sí	Sí
V. monoparental	Sí	No	No	Sí	No	Sí	Sí	Sí	Sí
V. naixement/adopció	No	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí

	Alemanya	Bèlgica	Hongria	Irlanda	Itàlia	Letònia	Lituània	Luxemburg	Malta
Principis bàsics	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb cotitzacions)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Condicional (finançat amb cotitzacions)	Universal (finançat amb impostos)	Condicional (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)
Quantia mensual (€)	Per cadascun del 1er i 2on fill: 184; pel 3er fill: 190; per cadascun del 4rt i següents: 215	Total per 1 fill: 8,22; 2 fills: 24,6; 3 fills: 55,5; 4 fills: 67,4; 5 fills: 78,7; 6 fills: 89,9	1 fill: 42; 2 fills: 46 cadascun; 3 fills o més: 55 cadascun	1, 2 i 3 fills 130 per fill; 4 o més: 140 per fill	Amb renda <13.785 €: 86,1 en total; 26357-26467: 44,58 en total	11 € per fill (no varia la quantia per nombre de fills)	Per cada fill <2 anys: 28; 2-7 anys: 15; 2-18 anys en famílies amb 3 o més fills: 15	Pel 1er fill: 185,6; 2on fill: 220,4 cadascun; 3er fill: 267,6 cadascun; cada fill addicional sumar: 361,8	Per cada fill 96,32
Variació per renda	No	No	No	No	Sí	No	No	No	Sí
V. per edat	No	No	No	Sí	No	No	Sí	Sí	No
V. per desocupació	No	Sí	Sí	Sí	No	No	No	No	Sí
V. monoparental	No	Sí	Sí	No	Sí	No	Sí	No	Sí
V. naixement/adopció	Sí	Sí	Sí	No	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí

	Polònia	Portugal	Romania	Eslovàquia	Eslovènia	Espanya	Suècia	Holanda	Regne Unit
Principis bàsics	Universal (finançat amb cotitzacions)	Condicional (finançat amb impostos)	Condicional (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Condicional (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)	Universal (finançat amb impostos)
Quantia mensual (€)	Per fill <5 anys: 19; 5-18 anys: 26; 18-24 anys: 28	Per fill <1 anys: 140,8; >1 any: 35,2	Per fill <2 anys: 45,2; 2-18 anys: 9,5	Per cada fill 23,1	Per 1er fill: 114,3; 2on fill: 125,7 cadascun; 3er i cadascun dels següents: 137,2	Per fill < 18 anys: 24,3; amb discapacitat >=33%: 83,3	Total per 1 fill: 123; total per 2 fills: 141; 3 fills: 194; 4 fills: 312; 5è i següents: sumar 141 per cada	Per fill < 5 anys: 63,9; 6-11 anys: 77,6; 12-17 anys: 91,3	Fill gran: 108; Per cadascun dels altres: 58,1
Variació per renda	No	Sí	Sí	No	Sí	No	No	No	No
V. per edat	Sí	Sí	Sí	No	Sí	Sí	No	Sí	No
V. per desocupació	Sí	No	No	Sí	No	No	No	Sí	Sí
V. monoparental	Sí	Sí	Sí	No	Sí	No	Sí	No	Sí
V. naixement/adopció	Sí	No	No	Sí	Sí	Sí	No	No	Sí

Font: Elaboració a partir de MSSOC i Cantó i Ayala (2014).

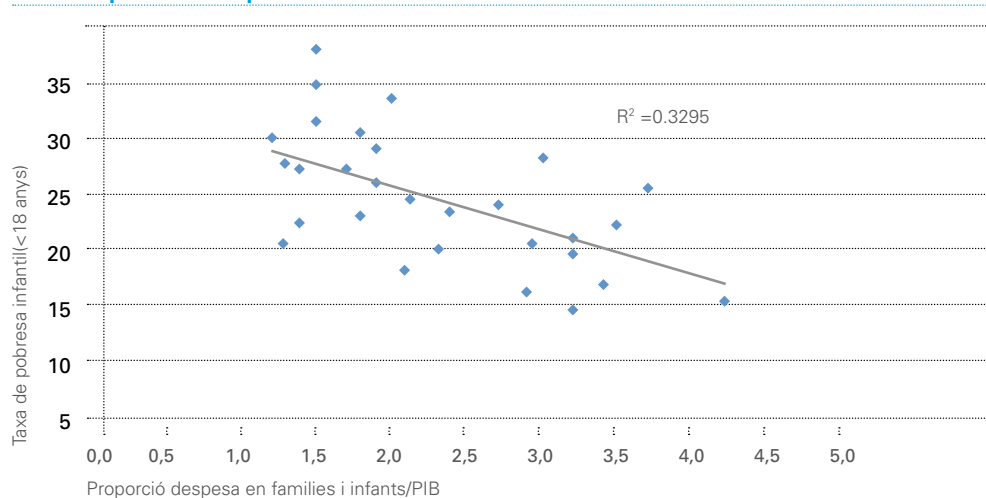
Taula 3. Ingressos de les famílies (ingressos equivalents x unitat de consum) per poder optar per la prestació econòmica segons els diferents barems. Catalunya 2013 (euros anuals)

	Barem ingressos equivalents 9.422,6 €	Barem ingressos equivalents 8.500 €
Composició de la llar		
2 adults i un menor	16.960,7	15.300,0
2 adults i dos menors	19.787,5	17.850,0
1 adult i un menor	12.249,4	11.050,0
1 adult i dos menors	15.076,2	13.600,0
3 adults i 1 menor	21.672,0	19.550,0

Nota: Segons l'escala de l'OCDE modificada, que s'utilitza a Europa, es consideren com menors els infants de menys de 14 anys. Per tant, es considera com adult per fer l'equivalència les persones de 14 o més anys.

Font: Elaboració pròpia.

Gràfic 7. Taxa de pobresa infantil (< de 18 anys) i despesa en prestacions familiars i infants sobre el PIB als països d'Europa

Nota: Les dades pertanyen a 2011.

Font: Elaboració Pròpia a partir de dades d'EUROSAT,